SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:239

av Richard Jomshof (SD)

Nationell djurskyddspolis

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att inrätta en nationell djurskyddspolis och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

De flesta svenskar upprörs när djur far illa. Djurplågeri är något som inte tolereras och som väcker mycket starka känslor hos de flesta av oss. I själva verket finns det en lång tradition av ett starkt djurskydd i Sverige, ett djurskydd som är väl förankrat hos det svenska folket.

Eftersom djuren inte kan föra sin egen talan och är beroende av människans välvilja, är det viktigt med ett väl utvecklat djurskydd. Det är också viktigt att arbetet med djur och hanterandet av brott mot djur sköts på ett korrekt och effektivt sätt. Denna typ av arbete kräver dock ofta både resurser och specialkompetens som är ovanliga inom den ordinarie polisorganisationen.

I Stockholm inrättade därför polisen en särskild så kallad djurskyddspolis 2011, med uppgift att på heltid arbeta mot djurplågeri och djurskyddsbrott. Syftet med detta var framförallt att samordna verksamheten och utveckla det förebyggande arbetet, samt att öka lagföringen och skapa en mer rättssäker hantering av brott mot djur. Den dåvarande länspolismästaren Carin Götblad uttalade sig på följande vis om satsningen år 2012: ”Den här satsningen leder till mindre lidande för både människor och djur. Det går att använda flera mjuka instrument som förelägganden och tillsyn. Det gör att vi kan hjälpa djurägare innan det går för långt och undvika att ärendena slutar med polisutredning. Men det är också viktigt att den som plågar djur får ett kännbart straff.” (Tidningen Djurens Rätt nr 2, 2012.)

Även om djurskyddspolisen i Stockholm är den enda i sitt slag i Sverige, finns det ytterligare några län som tidigare valt att inrätta liknande tjänster. I exempelvis Norrbotten anställde polisen en särskild djurpolis 2011. Detta för att effektivisera och säkra arbetet med djur som farit illa. Den dåvarande djurpolisen i Norrbotten Martin

Wass uttryckte sig bland annat på följande vis om satsningen: ”Det är färre djur som faller mellan stolarna och handläggningen har blivit snabbare. Framförallt därför att polisen gör mindre fel.” (Tidningen Djurskyddet, 28 mars 2012.)

I juni 2018 tog dock landets länsstyrelser över djurskyddspolisens arbetsuppgifter, det vill säga omhändertagande, förvaring och försäljning av djur som av någon anledning farit illa. Detta trots att länsstyrelserna själva ställde sig kritiska till förslaget.

Själv anser jag att detta var fel väg att gå. De lokala satsningarna på djurskydds-poliser i Sverige har varit mycket lyckade. De har lyfts fram som föregångsexempel och varit uppskattade av såväl polis som allmänhet. Det bör därför inrättas en djurskydds-polis på nationell nivå, likt den som exempelvis infördes i Norge 2020, och frågan bör utredas skyndsamt. För att denna djurskyddspolis inte ska ta resurser från den övriga polisverksamheten, bör det införas en särskild utbildning i syfte att utbilda personal med sådan spetskompetens.

Richard Jomshof (SD)